

Fredsveien til den ytterste avkrok

Nylig fikk jeg være med Helimission til fiskelandsbyen Andamoty, på nordveskysten av Madagaskar. Avreise fra hovedstaden Antananarivo skjedde grytidlig på morgenen. Vi hadde passelig med tid til å besøke Andamoty og en annen landsby på dagtid. Og i god tid før mørkets frambrudd var vi vel framme i havnebyen Mahajanga. - Det var ikke bare fysisk jeg fløy langt denne dagen. Tankene fløy tilbake til mitt første besøk i Andamoty femten år tidligere og de mange påfølgende turene til denne avkroken.

Foto: Solofoson, Panoramio.com

Første gang jeg reiste til Andamoty gikk veien via Port Beriziny, en liten by på hovedveien fra Antananarivo til nordspissen Antsiranana. På den tida gikk det 8-9 timer å kjøre de siste 15 milene på den forferdelige veien fram til Port Beriziny. Deretter tok det meg halvannen dag med apostlenes føtter og en enkel elvekanoe å komme til Andamoty, som ligger veiløst langt inne i en bukt, ca 10 nautiske mil fra havet. Da jeg sammen med min følgesvenn endelig kom fram, ble vi godt mottatt av Abud Maditsy, den muslimske landsbylederen. På dette tidspunkt var Andamoty mest kjent for sine livlige barer og folks utsvevende moral. Her var ingen skole, helsestasjon eller menighet. Folk måtte dengang gå et stykke ut forbi landsbyen for å finne vann.

Velkomsten til Abud Maditsy under vårt første besøk i Andamoty glemmer jeg aldri. Han sa: «Dere er hjertelig velkommen til å drive menighetsbyggende arbeid og å starte skole for barna. Jeg skal skaffe dere en egnet tomt for formålet». - Femten år senere ble jeg på nytt tatt vel imot av samme landsbyleder. Abud hadde ikke forlatt sin muslimske tro, men han kunne med tydelig stolthet fortelle at muslimer og kristne lever sammen i fredlig sameksistens og at de har gjensidig respekt for hverandre. Han informerte også med glede at hans barn har klart seg bra på den kristne skolen og at mange i hans storfamilie er blitt medlemmer av den kristne menighet. I lys av at enkelte muslimske lederne i regionen har vært kritiske til hans brobygging, sa han at han heller vil åpne landsbyen for kristne som viser respekt og kjærlighet overfor andre enn å bli overkjørt av fundamentalistiske og krigerske frender fra sitt eget miljø.

Menigheten i Andamoty har - godt støttet av Shalom – en dynamisk og misjonal karakter. På gudstjenestene kommer det nå over 100 personer og en er opptatt av å bringe evangeliet videre i nærområdet. Siste nytt er at en nå er i gang med å etablere menighet i nabolandsbyen Langany. Denne sistnevnte landsbyen ble i sin tid etablert av arabiske handelsreisende og folk her er fortsatt bevisste på sin spesielle historie. Jeg har en rekke ganger hatt spennende samtaler med de muslimske lederne på en gårds plass midt i landsbyen og gleder meg nå over at det er et gjennombrudd for det glade budskap også her.

Shalom har også spilt en aktiv rolle i arbeidet med å etablere en skole i Andamoty. For 12-13 år siden var det bare to lærere. Nå har skolen hele elleve lærere som gir et undervisningstilbud fram til og med ungdomsskoleeksamen. Skolen, som ligger geografisk svært avsides, er blitt en modellskole for hele fylket. Det gode ryktet om den gode skolen sprer seg nå overalt i området. Over tre hundre barn og ungdommer - fra mange forskjellige landsbyer - er innskrevet som elever. Nå har en også planer om å åpne en videregående skole på samme skoleområde.

De senere årene har Shalom – i nært samarbeid med kirkens helsedepartement SALFA - også støttet en helsestasjon i Andamoty. Denne klinikken, sammen med brønnene som er etablert i landsbyen, har ført til en bedret helsesituasjon for befolkningen. Den kristne kirke har klart å vise omsorg for det hele menneske, i samsvar med det forbilde som Jesus har gitt oss.

Det er kanskje ikke rart at landsbyleder Abud Maditsy møtte oss med et stort smil da vi igjen avla Andamoty et besøk. Gjennom Shalom er en fredsvei blitt etablert. Framover vil båndene til kirkens prostisenter i Port Beiziny bli styrket.

Synoden har nettopp også plassert en prest i Andamoty. Dette er et av mange eksempler på at Den gassisk lutherske kirke (FLM) fortsatt har stor framgang på landsbygda. Det er ingen av de andre kirkene på Madagaskar som har samme vekst i utkantene.

En registrerer nå et lite nettverk av fredsveier langs nordvestkysten av Madagaskar. Muslimer i en rekke landsbyer har fått se Jesus som Herre og Frelser. I landsbyene Bali og Vilamatsa fortelles det om større grupper med eks-muslimer i menighetene. Trofast såing og vanning har ved Den Hellige Ånds hjelp blitt til vekst og framgang for Guds rike. Det nytter å drive misjon!

Antananarivo, 23/09/2014

Arild M. Bakke